

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 14 december 2006

Nr 1114—1124

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1114	Lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	3057
1115	Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	3065
1116	Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	3066
1117	Lag om ändring av 17 § i lagen om pension för lantbruksföretagare	3067
1118	Lag om ändring av 56 § i lagen om sjömanspensioner	3068
1119	Lag om ändring av 10 kap. 3 § i lagen om försäkringsbolag	3069
1120	Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	3070
1121	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	3073
1122	Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	3075
1123	Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	3077
1124	Lag om ändring av 48 a § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	3080

Nr 1114

Lag

om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller lagstadgad pensionsförsäkring som bedrivs av ett arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992), en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995), lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) och sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (72/1956) (*pensionsanstalt*).

Bestämmelserna i 10 och 11 § gäller dock inte den verksamhet som lantbruksföretagarnas pensionsanstalt bedriver.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) *OECD-stat* en stat som hör till Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling,

3) *masskuldebrevslån, skuldförbindelser och fordringar i euro* sådana masskuldebrevslån, skuldförbindelser och fordringar där valutan är euro eller som i förhållande till euron är skyddade mot valutakursförändringar,

4) *offentlig handel* sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och därmed jämförbar handel i en annan stat,

5) *skuldförbindelser* sådana lånefordringar och andra fordringar som grundar sig på en

RP 79/2006
ShUB 30/2006
RSv 155/2006

förbindelse samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument, dock inte masskuldebrevslån och derivatavtal eller aktier, andelar och andra sådana förbindelser som är efterställda gäldenärens övriga förbindelser.

Vad som i denna lag bestäms om ansvarsskuld tillämpas även på pensionsstiftelsers pensionsansvar.

2 kap.

Diversifieringen av placeringar och beräkningen av solvensgränsen

3 §

Allmän bestämmelse om diversifieringen av placeringar

Pensionsanstalterna skall, i enlighet med den lagstadgade pensionsförsäkringens karaktär, i sin placeringsverksamhet se till att placeringarna diversifieras på ett ändamålsenligt sätt. Vid diversifieringen skall placeringarnas säkerhet, avkastning, likviditet och mångsidighet beaktas.

4 §

Allmän bestämmelse om klassificeringen av placeringar

Pensionsanstalterna skall indela sina placeringar i grupper enligt 6 §.

Om en placering i fråga om sin risk klart avviker från risken enligt den placeringsgrupp som bestäms enligt 1 mom., skall pensionsanstalten klassificera placeringen enligt den undergrupp i placeringsgrupperna I—V som bäst motsvarar risken för placeringen i fråga samt, vid behov, dela upp placeringen i flera undergrupper.

5 §

Grunder för klassificeringen

Pensionsanstaltens styrelse skall besluta om grunderna för den i 4 § 2 mom. avsedda klassificeringen och foga dem till pensionsanstaltens placeringsplan.

Pensionsanstaltens styrelse skall följa tillämpningen av de grunder som avses i 1

mom. och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen skall tillställas Försäkringsinspektionen.

6 §

Placeringsgrupper

Placeringsgrupperna är följande:

I penningmarknadsinstrument

1) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland, en internationell organisation med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, eller en i en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämförbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt, samt fordringar i fråga om den ansvarsfördelning som avses i 183 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) och i 10 § i lagen om pension för företagare (468/1969) och sådana fordringar hos staten som avses i 4 § i lagen om sjömanspensioner och i 13 § i lagen om pension för lantbruksföretagare, samt fordringar för försäkringspremier och pensionsstiftelsers återlån jämte ränta, förutsatt att återlånen har betryggande säkerhet,

2) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett försäkringsbolag eller kreditinstitut under offentlig tillsyn som erhållit koncession i en EES- eller OECD-stat,

3) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år, om offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat med skuldförbindelserna i fråga eller med aktier i det aktiebolag som är gäldenär,

4) övriga i euro angivna fordringar jämte ränta som förfaller inom ett år, såsom fordringar hos fondbörser och clearingorganisationer,

II masskuldebrevslån och skuldförbindelser

1) av pensionsanstalten beviljade premielån och placeringslån jämte ränta,

2) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland, en internationell organisation med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, eller en i en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämställbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt,

3) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller borgensmannen är en annan stat än en EES- eller OECD-stat, en sådan internationell organisation av vars medlemmar inte någon är en EES- eller OECD-stat, eller en i någon annan stat än en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämställbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt,

4) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i fråga om vilka gäldenären eller borgensmannen är ett försäkringsbolag eller kreditinstitut under offentlig tillsyn som erhållit koncession i en EES- eller OECD-stat eller om offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat med skuldförbindelserna i fråga eller med aktier i det aktiebolag som är gäldenär,

5) andra i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år,

III fastigheter

1) bostadsfastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

2) affärs-, kontors-, hotell- och industrifastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

3) andra fastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

4) andra fastigheter som inte är belägna i en EES- eller OECD-stat,

IV aktier

1) aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser med vilka offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat,

2) aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser i fråga om vilka sammanslutningens hemort är belägen i en EES- eller OECD-stat,

3) andra aktier, andelar och motsvarande förbindelser,

V diverse placeringar

1) sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och valutaplaceringar jämte ränta som förfaller inom ett år,

2) sådana andra masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som inte förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och andra valutaplaceringar jämte ränta som inte förfaller inom ett år,

3) metaller, energi, andra råvaror och nyttigheter samt inteckningar, rättigheter till obebyggda markområden och vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk samt andra särskilda rättigheter,

4) andra placeringar än de som avses ovan i denna paragraf.

7 §

Derivatavtal

Ett derivatavtal som minskar placeringsrisken skall tillsammans med föremålet eller föremålen för det skyddande avtalet klassificeras enligt den grupp i 6 § som bäst motsvarar den totala riskexponeringen i fråga om dem. Derivatavtal som minskar valutarisken kan alternativt klassificeras i grupp I i 6 § med användning av avtalens positiva verkliga värde.

Andra derivatavtal än sådana som minskar placeringsrisken skall klassificeras enligt den grupp i 6 § som bäst motsvarar risken i avtalet, med användning av det verkliga värdet av den underliggande egendomen. Det sammanräknade verkliga värdet av den underliggande egendomen för sådana derivatavtal och den sammanräknade kalkylerade maximala förlusten av derivatavtalen får inte överstiga det sammanräknade verkliga värdet av de placeringar som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §. Vid

beräkning av solvensgränsen skall de verkliga värdena av den underliggande egendomen för sådana derivatavtal dras av från det sammanräknade verkliga värdet av de placeringar som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §.

8 §

Grunder för användning av derivatavtal

Pensionsanstaltens styrelse skall besluta om grunderna för användning av derivatavtal och foga dem till pensionsanstaltens placeringsplan. Av grunderna skall framgå åtminstone de fullmakter i euro som gäller derivatavtal samt den tillåtna maximala förlusten och dess betydelse för pensionsanstaltens solvens.

Pensionsanstaltens styrelse skall följa den risk som tillämpningen av de grunder som avses i 1 mom. innebär för pensionsanstalten och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen skall tillställas Försäkringsinspektionen.

9 §

Indirekta placeringar

Andelar i fondföretag och fastighetsfonder samt andra indirekta placeringar skall klassificeras enligt den grupp i 6 § som bäst motsvarar risken i en direkt placering, varvid dock skall beaktas eventuell skuld som den placerande sammanslutningen har samt andra omständigheter som påverkar risken i placeringen.

10 §

Beräkning av solvensgränsen

Solvensgränsen för en pensionsanstalt beräknas genom att pensionsanstaltens ansvarsskuld multipliceras med det värde p som fås genom följande formel och som dock är minst 0,05:

$$p = \left[-(\sum_i \beta_i m_i - t) + a \sqrt{(\sum_{i,j} \beta_i \beta_j s_i s_j r_{ij} + \lambda^2 S^2)} \right] / 100.$$

Vid beräkning av solvensgränsen avdras från ansvarsskulden det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser eller i 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 10 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret.

I formeln är β_i den andel i fråga om placeringarna tillhörande placeringsgrupp i enligt 6 § av det sammanlagda beloppet av pensionsanstaltens placeringar, där dock talet λ avdras från andelen i placeringsgrupp IV. Väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i erhålls ur tabellen enligt värdena för avkastningen och spridningen i undergrupperna som ett medelvärde vägt med andelarna av de placeringar som klassificerats i undergrupper.

		m_i	s_i
	1)	3,0	0,8
I penningmarknadsinstrument	2)	3,5	1,5
	3)	4,0	2,5
	4)	3,5	3,0
II masskuldebrevslån och skuldförbindelser	1)	4,5	2,0
	2)	5,0	5,0
	3)	6,0	6,0
	4)	6,0	6,0
	5)	7,0	9,0
III fastigheter	1)	6,0	7,0
	2)	7,0	10,0
	3)	7,0	11,0
	4)	8,5	15,0
IV aktier	1)	8,0	18,0
	2)	10,0	24,0
	3)	11,0	28,0
V diverse placeringar	1)	4,0	4,5
	2)	6,5	7,5
	3)	8,0	20,0
	4)	12,0	34,0

Korrelationerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j är följande:

Placeringsgrupper	I	II	III	IV	V
I	1	0,3	0	0	0,2
II	0,3	1	0	0	0,2
III	0	0	1	0,4	0
IV	0	0	0,4	1	0
V	0,2	0,2	0	0	1

I formeln är t summan av den i 171 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret som är i kraft dagen efter att beräkningen gjorts och den diskonteringsränta som används vid beräkning av ansvarsskulden. Med den i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda graden av bundenhet till aktieavkastningen är λ 0,1. Avvikelsen i fråga om en pensionsanstalts aktieavkastning från genomsnittet för pensionsanstalterna (S) får i formeln värdet 4,5 procent och koefficienten a, som grundar sig på den valda risknivån, får värdet 1,96.

11 §

Parametrarnas värden i vissa fall

Om en placering enligt grupp IV punkt 1 eller 2 i 6 § i ett enskilt objekt, frånsett fonder eller placeringar med en fondliknande spridning, överstiger fem procent av värdet för alla placeringar i placeringsgruppen i fråga, används för placeringens spridning ett värde som fås genom att man till spridningen i punkten i fråga adderar ett tal som beräknas enligt formeln (placeringens procentandel -5) * spridningen i punkten /100.

3 kap.

Täckning av ansvarsskulden

12 §

Allmän bestämmelse om täckning av ansvarsskulden

En pensionsanstalt skall täcka sin ansvarsskulden med sina placeringar.

Beloppet av den ansvarsskulden som skall täckas beräknas enligt vad som föreskrivs särskilt.

13 §

Placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater samt diverse placeringar

Högst 20 procent av ansvarsskulden kan täckas med placeringar som klassificerats i grupp I punkt 4, i grupp II punkt 3 och 5, i grupp III punkt 4, i grupp IV punkt 3 och i grupp V i 6 §.

14 §

Begränsning av valutarisken

Högst 20 procent av ansvarsskulden kan täckas med andra placeringar än placeringar i euro.

15 §

Placeringar i onoterade värdepapper

Högst 15 procent av ansvarsskulden kan täckas med direkta eller indirekta placeringar i sådana masskuldebrevslån samt aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser med vilka offentlig handel inte bedrivs.

Denna paragraf tillämpas inte på fastighetsplaceringar eller masskuldebrevslån där gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 §.

16 §

Placeringar i en enda fastighet

Högst 10 procent av ansvarsskulden kan täckas med

1) direkta eller indirekta placeringar i en enda fastighet eller i flera fastigheter som är belägna så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering,

2) rättigheter och fordringar som hänför sig till en enda fastighet eller till flera fastigheter som betraktas som en enda placering eller till fast egendom som betraktas som en enda placering,

3) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar, rättigheter eller fordringar som avses i punkt 1 eller 2.

17 §

Placeringar i ett enda samfund

Högst 5 procent av ansvarsskulden kan täckas med

1) direkta eller indirekta placeringar i samma samfunds masskuldebrevslån samt aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser,

2) direkta eller indirekta placeringar i skuldförbindelser som en och samma gäldenär har gett,

3) direkta eller indirekta placeringar i sådana av olika gäldenärer givna skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser som är förknippade med en betryggande säkerhet skall, upp till beloppet av säkerheten, inte beaktas vid tillämpning av 1 mom. Detsamma gäller sådana placeringar hos arbetsgivaren som avses i 5 § 2 och 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser och det ansvarsunderskott som avses i 43 § 5 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser där gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 §.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan, utan hinder av 1 mom., för ordnande av solvensen kortfristigt täcka högst 40 procent av ansvarsskulden med placeringar i samma kreditinstitut.

18 §

Placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet

Högst 5 procent av ansvarsskulden kan täckas med direkta eller indirekta placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet.

Denna paragraf tillämpas inte på skuldförbindelser där gäldenären är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 §.

19 §

Täckningsförteckning

Pensionsanstalten skall ha en täckningsförteckning i vilken införs totalbeloppet av den ansvarsskulden som skall täckas, täckningen för ansvarsskulden indelad i grupper enligt 6 § samt uppfyllandet av villkoren och begränsningarna i enlighet med 12—18 §.

Täckningsförteckningen skall, angiven enligt situationen vid räkenskapsperiodens slut, bindas in och sidorna numreras. Den inbundna täckningsförteckningen skall förvaras hos pensionsanstalten i tio år från räkenskapsperiodens slut.

20 §

Förvaring av tillgångar

De tillgångar som hör till täckningen av ansvarsskulden skall förvaras på ett tillförlitligt sätt i täckningsinnehavarens besittning eller för dennes räkning. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, skall registret stå under offentlig tillsyn.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

21 §

Värdering av tillgångar

Vid beräkning av solvensgränsen och täckning av ansvarsskulden skall placeringarna värderas till verkligt värde. Derivatavtal skall värderas försiktigt.

22 §

Tillstånd till undantag

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av pensionsanstalten för högst två år i sänder höja en eller flera i 15—18 § avsedda begränsningar till högst 20 procent av ansvarsskulden, förutsatt att detta inte bedöms äventyra en sund utveckling av den lagstadgade pensionsförsäkringsverksamheten. Försäkringsinspektionen skall, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet

påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 3 §.

23 §

Administrativa tvångsmedel

Om pensionsanstalten inte följer bestämmelserna i 3—21 § i denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av denna lag, eller om det har uppdagats missbruk i pensionsanstaltens verksamhet, kan Försäkringsinspektionen tilldela pensionsanstalten en anmärkning, uppmana pensionsanstalten att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda pensionsanstalten att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen kan förbjuda en pensionsanstalt att hänföra en placering till täckningen av ansvarsskulden, om placeringens verkliga värde inte kan definieras på ett tillförlitligt sätt eller om en realisering av placeringen är exceptionellt svår.

Försäkringsinspektionen kan förena uppmaningar eller förbud som avses i 1 och 2 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län. I fråga om vite gäller i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

24 §

Sökande av ändring i Försäkringsinspektionens beslut

I ett beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 22 eller 23 § får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i 6 § i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999).

Ett beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 23 § 1 eller 2 mom. kan verkställas trots besvär.

25 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet kan för högst två år i sänder bestämmas att vid

beräkning av solvensgränsen och täckning av ansvarsskulden vissa i 6 § avsedda placeringar värderas till ett annat värde än det verkliga värdet, om detta, på grund av stor variation i fråga om placeringarnas verkliga värde eller av någon annan därmed jämförbar särskild orsak, är nödvändigt för att rätt bild skall ges av pensionsanstaltens solvens.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av och innehållet i de grunder och de utredningar som avses i 5 och 8 §, om uppgörandet av och innehållet i täckningsförteckningen samt om när de skall sändas till Försäkringsinspektionen, om användningen och klassificeringen av derivatavtal, om värderingen av tillgångar och om förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

26 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Genom denna lag upphävs

1) förordningen av den 23 december 1999 om beräkning av solvensgränsen för arbetspensionsförsäkringsbolag (1281/1999) jämte ändringar,

2) förordningen av den 23 december 1999 om beräkning av solvensgränsen för pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1282/1999) jämte ändringar,

3) förordningen av den 23 december 1999 om beräkning av solvensgränsen för pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1283/1999) jämte ändringar,

4) social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 2 maj 2003 om sjömanspensionskassans verksamhetskapital (350/2003),

5) 2 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 13 juni 2003 om poster som vid täckandet av sjömanspensionskassans ansvarsskuld är jämställbara med ansvarsskulden samt om andra poster som på grund av den lagstadgade pensionsförsäkringens speciella karaktär kan godkännas som täckning (513/2003),

6) 3 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 30 juni 2003 om poster som

vid täckandet av lantbruksföretagarnas pensionsanstalts ansvarsskuld är jämfällbara med ansvarsskulden, om poster som skall dras av samt om andra poster som på grund av den lagstadgade pensionsförsäkringens speciella karaktär kan godkännas som täckning (652/2003).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

27 §

Övergångsbestämmelser

Vid tillämpning av formeln för beräkning av solvensgränsen i enlighet med 10 § ökar graden λ av bundenhet till aktieavkastningen jämnt under loppet av fem år till värdet 0,1. År 2007 används som värde det belopp som är en femtedel av 0,1, och från år 2011 används värdet 0,1.

Om pensionsanstaltens solvensgräns i förhållande till den i 10 § 2 mom. avsedda ansvarsskulden den 31 december 2006 är fem procent eller mindre, kan pensionsanstalten från procentbeloppet av den i enlighet med

10 § i förhållande till ansvarsskulden beräknade solvensgränsen avdra ett belopp som år 2007 är tre fjärdedelar, år 2008 två fjärdedelar och år 2009 en fjärdedel av den relativa differens mellan solvensgränserna som beräknats vid ikraftträdandet av denna lag. Differensen beräknas i detta fall genom att från procentbeloppet av den i 10 § avsedda solvensgränsen i förhållande till ansvarsskulden avdras procentbeloppet av solvensgränsen enligt situationen den 31 december 2006.

Om de placeringar som utgör täckning för pensionsanstaltens ansvarsskuld överskrider de i 15—18 § angivna maximigränserna när denna lag träder i kraft, skall pensionsanstalten undanröja överskridningen inom sju år från lagens ikraftträdande. Beloppet av dessa placeringar eller deras relativa andel av alla de placeringar som utgör täckning för ansvarsskulden får inte stiga så länge som maximigränsen överskrids. Om beloppet av placeringarna har minskat men fortfarande överskrider den föreskrivna maximigränsen, får beloppet av placeringarna eller deras relativa andel inte längre stiga från denna lägre nivå.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1115

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 2 § 1 mom.
 och 83 f § 1 mom.,
 sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 392/2006 och 83 f § 1 mom. i lag 84/1999, som följer:

2 §

Denna lag skall tillämpas på försäkringskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006), lagen om pension för företagare (468/1969), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991), om inte något annat följer av de nämnda lagarna. Bestämmelserna i 83 § 1 och 2, 4—7 samt 9 och 10 mom., 83 f § 3 mom. och 83 g—83 r § i denna lag gäller dock inte en pensionskassas verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare. Lagens 83 § 3 mom. gäller verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare

bara när ansvarsskulden beräknas. En och samma försäkringskassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkringsverksamhet.

83 f §

Styrelsen för en försäkringskassa som avses i 83 § 1 mom. i denna lag och för en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring skall göra upp en plan för placeringen av kassans tillgångar (*placeringsplan*). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

RP 79/2006
 ShUB 30/2006
 RSv 155/2006

2 895029/166

Nr 1116

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 47 k §, sådan den lyder i lag 391/2006,

ändras 47 § 2 mom., 47 l § och det inledande stycket i 47 m § 1 mom., av dem 47 l § och det inledande stycket i 47 m § 1 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag, och
fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Bestämmelserna i 46 § 2 och 4—10 mom. samt 46 a och 47 b—47 j § tillämpas inte på en B-pensionsstiftelse och inte heller på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning. Lagens 46 § 3 mom. tillämpas på en B-pensionsstiftelse och på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning bara när pensionsansvaret beräknas.

47 §

På täckande av det pensionsansvar som avses i 1 mom. tillämpas på motsvarande sätt vad 46 § 2—6 mom. föreskriver om täckning av pensionsansvarets bruttobelopp. Bestämmelsen om fordringar på den ansvarsfördelning som avses i 5 mom. 8 punkten i nämnda paragraf skall dock inte tillämpas. Av täckningen skall 75 procent utgöras av sådana

tillgångar och förbindelser som avses i 46 § 3 mom.

47 l §

Bestämmelserna i 47 b—47 j § tillämpas vid täckandet av 75 procent av en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar enligt 47 § 2 mom.

47 m §

En annan del än den del av täckningen för en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar som avses i 47 § 2 mom. tredje meningen får förutom vad som föreskrivs i 47 b—47 j § utgöras av

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1117

L a g**om ändring av 17 § i lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 17 § 1 och 3 mom., sådana de lyder, 17 § 1 mom. i lag 484/2002 och 17 § 3 mom. i lag 384/2005, som följer:

17 §
 Pensionsanstaltens placeringsverksamhet skall vara oavhängig och personalen för placeringsverksamheten tillräcklig med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

Pensionsanstalten skall vid täckningen av ansvarsskulden enligt 10 § 4 mom. och andra med ansvarsskuld jämfällbara poster i till-

lämpliga delar iaktta 10 kap. 3 § 3 mom. 2, 3 och 7 punkten i lagen om försäkringsbolag (1062/1979). Närmare bestämmelser om poster som är jämfällbara med ansvarsskuld utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1118

L a g

om ändring av 56 § i lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 56 § 1 mom., sådant
det lyder i lag 485/2002, som följer:

56 §
Pensionskassans placeringsverksamhet skall vara oavhängig och personalen för placeringsverksamheten tillräcklig med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1119

L a g

om ändring av 10 kap. 3 § i lagen om försäkringsbolag

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 10 kap. 3 §
 5 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 389/1995, och
ändras 10 kap. 3 § 5 mom. 10 och 11 punkten, sådana de lyder i sistnämnda lag, som följer:

10 kap.

**Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsbe-
 rättelse och täckning av ansvarsskuld**

3 §

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt
 vad som föreskrivs närmare genom förord-
 ning och med stöd av förordningen, bestå av

10) pengar och banktillgodohavanden, de-
 positioner i kreditinstitut och andra institut
 med rätt att ta emot depositioner, eller

11) resultatregleringar, såsom upplupna
 räntor, hyror och andra upplupna inkomster
 och förskottsbetalningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1120

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 19 § 2 mom.,
ändras 14 § 2 mom., 15, 17, 18 och 20 §, 22 § 1 mom., 23 §, rubriken för 24 § och 24 § 2 mom. samt 31 § 1 mom.,
 av dem 17 § sådan den lyder i lag 419/2004, 22 § 1 mom. och 23 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 640/1997 och 31 § 1 mom. sådant det lyder i lag 332/2004, samt
fogas till 14 § ett nytt 4 mom. som följer:

14 §

Ansvarsskuld

 Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av framtida försäkringsfall till den del det för bolaget har uppkommit ansvar enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) eller lagen om pension för företagare. Som premieansvar betraktas även det ansvar som reserverats för nedsättningar av försäkringsavgifter eller andra motsvarande förmåner enligt 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och för täckning av de förluster som avses nedan och som är uppdelat i en på försäkringstagnarna fördelad del (*fördelat tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelad del (*ofördelat tilläggsförsäkringsansvar*). Det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret får endast användas för sådana nedsättningar av försäkringsavgifter eller andra motsvarande förmåner som

avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret kan användas för att täcka förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunderna för beräkning av ansvarsskulden samt också för att täcka annan förlust.

Vid beräkning av det premieansvar som avses i 2 mom. skall som en post som utökar eller minskar premieansvaret beaktas beloppet av det i 168 § i lagen om pension för arbetstagare avsedda tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen.

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas och täckning av ansvarsskulden

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall täcka ansvarsskulden enligt 14 § så som

bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) och dessutom med beaktande av bestämmelserna om täckning i 10 kap. 3 § 1 och 3 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 10 § 2 mom. i lagen om pension för företagare och skulden till följd av premierna.

17 §

Solvensgräns och verksamhetskapitalets minimibelopp

Minimibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital är två tredjedelar av solvensgränsen. Solvensgränsen fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital för andra året i följd överskrider den i 17 § avsedda solvensgränsens fyrdubbla belopp (*verksamhetskapitalets maximibelopp*), skall arbetspensionsförsäkringsbolaget från det nämnda året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets verksamhetskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, skall bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets verksamhetskapital återförs under maximibeloppet.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital överskrider solvensgrän-

sen i 17 §, kan bolaget till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom. överföra högst det belopp som beräknats på det sätt som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider solvensgränsen i 17 §, är överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom. förbjudna.

20 §

Plan för återställande av en sund finansiell ställning och plan för kortfristig finansiering

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för att återställa en sund finansiell ställning för bolaget, när verksamhetskapitalet understiger minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 17 §. På samma sätt skall det förfaras om bolagets verksamhetskapital, ökat med det belopp med vilket utjämningsbeloppet enligt 14 § 3 mom. överstiger minimibeloppet enligt beräkningsgrunderna, underskrider solvensgränsen enligt 17 §.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering, när verksamhetskapitalet understiger hälften av minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 17 §.

22 §

Vinstutdelning till delägarna

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags medel får utbetalas till delägarna endast enligt vad som i denna lag eller lagen om försäkringsbolag bestäms om vinstutdelning, utbetalning vid nedsättning av aktiekapitalet, överkursfonden eller reservfonden och utskiftning vid bolagets upplösning. Som vinstutdelning betraktas inte överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom.

— — — — —

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets verksamhetskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 §.

24 §

Hur tillgångarna får användas

Bolagsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträttats av delägare med minst två tredjedelar av det vid stämman företrädda röstetalet, av vinsten till allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp, vilka i förhållande till det egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

31 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrades intressen

Helsingfors den 8 december 2006

kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett arbetspensionsförsäkringsbolag att överlåta eller pantsätta egendom,

1) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller kraven enligt 15 § i fråga om beloppet av den ansvarsskuld som skall täckas eller täckning av ansvarsskulden,

2) av synnerligen vägande skäl, om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 17 § och Försäkringsinspektionen har grundad anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller Försäkringsinspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1121

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006) 170 § 1 mom.,
rubriken för 171 § och 201 § samt
fogas till 168 § nya 2 och 3 mom. samt till 171 § nya 2—4 mom. som följer:

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Grunderna för beräkning av ansvarsskulden och pensionsansvaret skall omfatta grunderna för det tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen. Beräkningsgrunderna skall uppgöras så att det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret kan minska pensionsanstaltens ansvarsskuld eller pensionsansvar med högst ett belopp som uppgår till tio procent av den ansvarsskuld som avses i 10 § 2 mom. i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006). Det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret skall vid varje pensionsanstalt vara lika stort i förhållande till den ovan nämnda ansvarsskulden. Grunden för den årliga förändringen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret utgörs av andelen enligt aktiernas genomsnittliga årsavkastning av tiondelen av ansvarsskulden enligt 10 § 2 mom. i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Den årliga förändringen granskas före en eventuell minskning till följd av att 170 och 171 § tillämpas. I beräkningsgrunderna skall tas in den årliga utjämningen mellan pensionsanstalterna av det till aktie-

avkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvarets relativa andel som ett led i utredningen av kostnaderna enligt 179 §. Om det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret efter utjämningen underskrider den ovan nämnda nedre gränsen på tio procent, skall underskridningen kompletteras genom minskning av respektive pensionsanstalts ofördelade tilläggsförsäkringsansvar eller tilläggsförsäkringsansvar.

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de placeringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och sjömanspensionskassan som hänförs till punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovan nämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 15 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

170 §

Ändring av grunderna för beräkning av ansvarsskulden

Om grunderna för beräkning av ansvarsskulden eller pensionsansvaret till följd av

RP 77/2006
ShUB 31/2006
RSv 152/2006

kraven i 168 § ändras så att beloppet av det ansvar som föranleds av pensioner och intjänad pensionsrätt ökar, fogas de härav föranledda kostnaderna till de i 179 § avsedda kostnaderna som arbetspensionsanstalterna svarar för gemensamt. Om ändringen dock gäller grunderna för beräkning av ansvarsskulden eller pensionsansvaret för ålderspensioner, skall de kostnader som föranleds av ändringen i första hand täckas genom minskning av beloppet av det i 168 § 2 mom. avsedda tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen eller med medel som annars skall användas för utökande av fonderingen enligt 171 §.

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

Om det sammanlagda beloppet av pensionsanstalternas till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvar är större än fem procent av deras sammanlagda belopp av de i 10 § 2 mom. i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden avsedda ansvarsskulder eller pensionsansvar, skall den överskjutande andelen användas för kompletteringar av de fonderade delar som avses i 1 mom. i denna paragraf.

De kompletteringar som avses i denna paragraf kan riktas i olika form till de fonderade delarna av framtida och inledda ålderspensioner för olika åldersklasser så att försäkringsavgiftsnivån på lång sikt utvecklas i jämn takt.

Medel avsedda för kompletteringar enligt 2

och 3 mom. kan användas för att täcka de i 170 § avsedda kostnaderna till följd av ändringar av grunderna för beräkning av den ansvarsskuld eller det pensionsansvar som beräknas för ålderspensioner.

201 §

Uppgifter för komplettering av ålderspensionsansvaren

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsskyddscentralen rätt att inom den tid och i den form som den bestämmer av pensionsanstalterna få de uppgifter om respektive pensionsanstalts ansvarsskuld eller pensionsansvar och verksamhetskapital som behövs för beräkningen av den i 171 § 1 mom. avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret samt de uppgifter om belopp och avkastning av placeringar inom punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden som behövs för beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten enligt 168 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

När denna lag träder i kraft är beloppet av det i 168 § 2 mom. avsedda till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret noll. När den årliga förändringen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret beräknas används i stället för en tiondel talet 0,02 år 2007, talet 0,04 år 2008, talet 0,06 år 2009 och talet 0,08 år 2010.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1122

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 48 a § 2 mom. 5—7 punkten och 6—8 mom.,
 sådana de lyder i lag 391/2006, samt
ändras 43 § 2 mom., 46 § 1 mom., 48 b och 48 c § samt 48 d § 1—3 mom.,
 av dem 43 § 2 mom. sådant det lyder i lag 85/1999, 48 b § sådan den lyder i nämnda lag 391/2006 samt 48 c § och 48 d § 1—3 mom. sådana de lyder i lag 1323/1997, som följer:

43 §

 Pensionsansvaret beräknas för
 1) pensioner och förmåner som börjat löpa före bokslutsdagen,
 2) framtida pensioner och andra förmåner till de personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, till den del pensionen eller den andra förmånen kan anses ha tillväxt till tidpunkten för bokslutet samt för framtida pensioner och andra förmåner till personer som har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets,
 3) det tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla den solvens som verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) förutsätter och som kan användas till att täcka en förlust i placeringsverksamheten samt till att sänka understödsavgifterna så som vederbörande ministerium närmare bestämmer,
 4) det ansvar som orsakas av framtida höjningar av frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner (*indexförhöjningsansvar*), och som får användas till att täcka förutom de

framtida förhöjningarna enbart en sådan ökning av pensionsansvaret som uppkommit till följd av att beräkningsgrunderna har ändrats så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare, samt för

5) det belopp av det i 168 § i lagen om pension för arbetstagare avsedda till aktieavkastningen bundna tilläggsansvar som vid beräkning av pensionsansvaret enligt 2 och 3 punkten skall beaktas som en post som utökar eller minskar pensionsansvaret.

46 §

 En B- och AB-pensionsstiftelse skall täcka pensionsansvaret enligt lagen om pension för arbetstagare och skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i den nämnda lagen (*pensionsansvarets bruttobelopp*) så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).

48 b §

 Solvensgränsen för en pensionsstiftelse

som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Minimibeloppet av verksamhetskapitalet är en tredjedel av solvensgränsen.

48 c §

Pensionsstiftelsen skall överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller upplösas genom understödsavgifter så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom understödsavgifter upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen i 48 b § 1 mom. (*verksamhetskapitalets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att verksamhetskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst en och en halv gång.

Om verksamhetskapitalet efter tillämpningen av 1 och 3 mom. överskrider solvensgränsen högst en och en halv gång och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen, kan tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i lagen om pension för arbetstagare.

Om verksamhetskapitalet underskrider solvensgränsen, får tilläggsförsäkringsansvaret inte upplösas för sänkning av understödsavgifterna. Om solvensen inte kan stärkas på något annat sätt, skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom understödsavgifter. Om verksamhetskapitalet dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i

placeringsverksamheten enligt 1 mom., skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom understödsavgifter så att det når upp till solvensgränsen.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, skall tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att verksamhetskapitalet inte överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, skall pensionsstiftelsen organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

48 d §

Pensionsstiftelsens styrelse skall som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteringsplan för fem år, vilken gäller användningen av understödsavgifter för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja understödsavgifterna inte bli så stort att arbetsgivarens betalningsförmåga äventyras. Planen skall tillställas Försäkringsinspektionen. Pensionsstiftelsen skall göra upp en ny plan om Försäkringsinspektionen anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Pensionsstiftelsens styrelse skall tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på understödsavgifterna.

Om verksamhetskapitalet underskrider den solvensgräns som bestäms enligt 48 b § 1 mom., skall pensionsstiftelsen utan dröjsmål för godkännande tillställa Försäkringsinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionsstiftelsen. Planen för återställande av en sund finansiell ställning skall visa att pensionsstiftelsens verksamhetskapital genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Försäkringsinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

Om verksamhetskapitalet underskrider minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 48 b § 2 mom., skall pensionsstiftelsen utan dröjsmål för godkännande tillställa Försäkringsinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen skall visa att pensionsstiftelsens verksamhetskapital genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom tre månader över-

skriker minimibeloppet av verksamhetskapi-
talet. Om de åtgärder som anges i finansie-
ringsplanen inte har vidtagits inom denna tid,
kan Försäkringsinspektionen av synnerligen
vägande skäl förlänga tiden med högst tre
månader.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.
Åtgärder som verkställigheten av lagen för-
utsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionsstiftelserna får tillämpa 48 a § 2
mom. 5 punkten, vilken upphävts genom
denna lag, till och med den 31 december
2010.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President
TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1123

L a g

om ändring av lagen om försäkringskassor

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 83 b § 2 mom.
7 och 8 punkten samt 6—8 mom., sådana de lyder i lag 392/2006, samt
ändras 83 § 8 mom. och 83 c—83 e §,
sådana de lyder, 83 § 8 mom. och 83 c § i nämnda lag 392/2006, 83 d § i lag 1322/1997
samt 83 e § i sistnämnda lag och i lag 84/1999, samt
fogas till 79 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 84/1999, ett nytt 4 mom. som
följer:

79 §

Vid beräkning av det premieansvar som
avses i 2 mom. skall som en post som utökar
eller minskar premieansvaret beaktas belop-
pet av det i 168 § i lagen om pension för
arbetstagare (395/2006) avsedda tilläggsför-
säkringsansvar som är bundet till aktieavkast-
ningen.

83 §

En pensionskassa som bedriver lagstadgad
pensionsförsäkringsverksamhet skall täcka
ansvarsskulden enligt 79 §, skulden för an-
svarsfördelningen enligt 183 § i lagen om
pension för arbetstagare, skulden för ansvars-
fördelningen enligt 10 § 2 mom. i lagen om
pension för företagare (468/1969) samt skul-

den till följd av försäkringspremier så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskaptal för ett år, med beaktande av hur de placeringar som avser denna verksamhet fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Minimibeloppet av det verksamhetskaptal som avses i 83 b § är en tredjedel av solvensgränsen.

83 d §

Pensionskassan skall överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller upplösas genom försäkringspremier så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen i 83 c § 1 mom. (*verksamhetskaptlets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att verksamhetskaptalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst en och en halv gång.

Om verksamhetskaptalet efter tillämpningen av 1 och 3 mom. överskrider solvensgränsen högst en och en halv gång och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen, kan tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen

ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som fastställts med stöd av 166 § i lagen om pension för arbetstagare.

Om verksamhetskaptalet underskrider solvensgränsen, får tilläggsförsäkringsansvaret inte upplösas för nedsättning av försäkringspremierna. Om solvensen inte kan stärkas på något annat sätt, skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier. Om verksamhetskaptalet dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i placeringsverksamheten enligt 1 mom., skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier så att det når upp till solvensgränsen.

Om verksamhetskaptalet för andra året i följd överskrider verksamhetskaptlets maximibelopp, skall tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att verksamhetskaptalet inte överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskaptlets maximibelopp kan betraktas som bestående, skall pensionskassan organisera sin verksamhet så att verksamhetskaptalet underskrider maximibeloppet.

83 e §

Pensionskassans styrelse skall som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteeringsplan för fem år, vilken gäller användningen av försäkringspremier för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja försäkringspremierna inte bli så stort att delägarens betalningsförmåga äventyras. Planen skall tillställas Försäkringsinspektionen. Pensionskassan skall göra upp en ny plan om Försäkringsinspektionen anser att det inte går att genomföra riskhanteeringsplanen. Pensionskassans styrelse skall tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på försäkringspremierna.

Om verksamhetskaptalet underskrider den solvensgräns som bestäms enligt 83 c § 1 mom., skall pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillställa Försäkringsinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionskassan. Planen för återställande av en sund finansiell ställning skall visa att pensionskassans verksamhetskaptal genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom ett

år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Försäkringsinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

Om verksamhetskapitalet underskrider minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 83 c § 2 mom., skall pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillstålla Försäkringsinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen skall visa att pensionskassans verksamhetskapital genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom tre månader överskrider minimibeloppet av verksamhetskapitalet. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan

Försäkringsinspektionen av synnerligen välgående skäl förlänga tiden med högst tre månader.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionskassorna får tillämpa 83 b § 2 mom. 7 punkten, vilken upphävts genom denna lag, till och med den 31 december 2010.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1124

Lag**om ändring av 48 a § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet**

Given i Helsingfors den 8 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 48 a § 2—4 mom., sådana de lyder i lag 511/1998, som följer:

48 a §

En pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) får dra av en reservering, vars maximibelopp är beloppet av överföringen till tilläggsförsäkringsansvaret enligt 43 § 2 mom. 3 punkten i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995).

En pensionskassa som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare får dra av en reservering, vars maximibelopp är beloppet av överföringen till tilläggsförsäkringsansvaret enligt 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor (1164/1992).

Om reserveringens belopp överstiger det i

lagrummet enligt 2 eller 3 mom. avsedda tilläggsförsäkringsansvarets belopp under två på varandra följande skatteår, räknas den överskjutande delen som beskattningsbar inkomst för en pensionsstiftelse eller pensionskassa för det sistnämnda skatteåret. För ett försäkringsbolag räknas som beskattningsbar inkomst från och med det sistnämnda skatteåret det belopp av den överskjutande delen av reserveringen som enligt 18 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) skall överföras till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

RP 77/2006
ShUB 31/2006
RSv 152/2006

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1114—1124, 3 ark